

δεύτερον ἐννοεῖ καέσμον) = οὐ-
μυπλάιο. (199. ηε ἐμυπλάι,
βίσως ἐσφαλμ. ἀντὶ ηεσμυπ-
λά) ηε βθδψλαι. μὴ ὑπο-
τιθέμενος τὰ ἀνύπαρκτα).
Ἐμ·έχz, a. ἀρσ. γέλως.
Ἐμ·έψλαι, εши. = τῷ ἐπομ.
Ἐμ·έψλαι, εши. μ.-ώ, είши.
συμμίγνυμι, ἀναμίγνυμι,
συμφύρω, μίγνυμι. 2) φυράω
-ῶ (κοιν. ζυμώνω). Σμετχ.
παθ. χρ. ἀορ. εμ·έψεντή, αι,
οε. ἀναμεμιχένος, συμπε-
φύρμένος, ἀνάμικτος.
Ἐμ·έψεντή, ii. ούδ. μίγμα, μί-
ξις, ἐπίμιξις, ἐπιμιξία, σύμ-
μιξις, ἀνάμιξις, φύρμα. σύγ-
χυσις. παρβλ. ήζμένα ἐν Εμ·έψεντή, αι, οε. ἐπιθ. (ητητ.)
τῇ 2. σημασ. καὶ σεβέψάντε.
Ἐμ·έψεντή, αι, οε. ἐπιθ. γελοϊ-
ος, γελοίοδης.
Ἐμ·έψηω. ἐπιρ. γελοίως.
Ἐμ·έψιο, εши. παρτ. εμ·έψχz.
ἀορ. εμ·έχz. ὁ μελ. περιφρατ.
τολμῶ, κατατολμῶ, θαρρέω
-ῶ, θαρσέω-ῶ, ἀποθαρρέ-ῶ.
Ἐμ·έψιο, εши (βοζ). παρτ.
εμ·έψχe. γελάω-ῶ, μειδιάω
-ῶ. 2) αὔξ. πο. = ποεμ·έψβαλο.
Ἐμ·έψλαι, εши (βλίγον εὔχρητος.
κατὰ τὸν ἐνεστ.). ἀορ. εμ·-

τέχz. μ.. εμ·έψλαι, εши. = εμ·έ-
ψλαι. Σμεσ. -ει. = εμ·έψιαμ-
ει. (σημειωτ. ὅμως, ὅτι δι-
πάσχει διαφορά μεταξύ τοῦ
εμ·έψχe καὶ εμ·έψτηχe).
τοῦ μὲν ἀ. ἐπὶ σωματικῆς,
τοῦ δὲ β'. ἐπὶ πνευματικῆς
[ἡθικῆς] συγχύσεως λεγομέ-
νου, εἰ καὶ πολλάκις ἀδια-
φόρως κεῖνται ἐν τῷ λόγῳ).
Ἐμ·έψέντή, ii. ούδ. τάραξις,
τάραγμα, ταραγμός, ταρα-
χή, τάραχος, δόνησις. παρβλ.
εμ·έψέντή (καὶ ὅρα τὴν δια-
φορὰν αὗτῶν ἐν τῷ εμ·έψλαι-
ο).
Ἐμ·έψηω, εши. θηλ. σμύρνα. την
χυσις. παρβλ. ήζμένα ἐν Εμ·έψηω, αι, οε. ἐπιθ. (ητητ.)
ο τῆς σμύρνης. Σμ·έψηω
εμ·έψηω. μίγμα σμύρνης.
Σηλεύβαλο, εши. ἀορ. εμ·έψ-
βαλίχz. μ.. εμ·έψδιο, εши. περι-
ποιέω-ῶ καὶ μεσ. περιποι-
οῦμαι, σώζω, διασώζω. (289.
ζαβέττε μόι εμ·έψδιο. ἐστίν
ἀντὶ τοῦ σεβλιδή, διατήρη-
σον. ως καὶ ἐν τῇ Γενεσ. 17.
9. κεῖται)).
Σηασλέδνικz, a. ἀρσ. εμ·έψ-
χληρονόμος. παρτ. εμ·έψ-
χέμλιο, εши. παρτ. εμ·έψ-